

B67b 3/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34332

Kl. 64 a, 20/01

Samuel Davison Young

(Rugby, Wielka Brytania)

Głowica do zamocowywania nakrywek na słojach, butelkach lub podobnych naczyniach

Udzielono z mocą od dnia 19 czerwca 1948 r.

Pierwszeństwo: 23 lipca 1947 r. (Wielka Brytania)

Wynalazek dotyczy głowic do zamocowywania nakrywek, zaopatrzonych w ciągłe pogrubione obrzeże, na słojach, butelkach i podobnych zbiornikach, posiadających wywinięty kołnierz. Głowica taka jest wykonana tak, że obejmuje obrzeże nakrywki, i jest zaopatrzona w wielu miejscach w narządy wystające do wewnątrz i powodujące miejscowe przesunięcie ciągłego obrzeża nakrywki w kierunku do dołu i promieniowo do wewnątrz.

Głowice zamykające takiej konstrukcji są opisane w patencie brytyjskim nr 584491, według którego narządy do przesuwania pogrubionego obrzeża nakrywki stanowią stosunkowo sztywne palce, rozmieszczone w odstępach na obwodzie części w postaci wieńca na przemian z innymi narządami, wystającymi do wewnątrz na mniejszą odległość i posiadającymi takie wymiary, aby promieniowe odchylenie do wewnątrz narządów w postaci palców nie mogło mieć miejsca.

Według wynalazku palce obejmujące pogrubione obrzeże, są wykonane z materiału sprężynującego i są umieszczone około wieńca w odstępach umożliwiających ich przesuwanie w kie-

runku promieniowym do wewnątrz. W celu dokonania takiego przesunięcia palców przewidziany jest drugi wieńiec przesuwany osłowo względem pierwszego i zaopatrzony w narządy, które na skutek wymienionego ruchu osłowego przesuwają końce giętkich sprężystych palców promieniowo w kierunku do wewnątrz.

Na przykład drugi wieńiec jest zaopatrzony na obwodzie w sztywne palce, odpowiadające co do liczby palcom giętkim.

Każdy palec giętki jest zaopatrzony na wolnym swym końcu w ząb lub pazur, który na skutek przesunięcia wymienionych palców do wewnątrz, styka się z pogrubionym obrzeżem nakrywki i powoduje jego miejscowe przesunięcie.

Ponadto zewnętrzna powierzchnia swobodnego końca każdego palca wystaje nieco poza zewnętrzną powierzchnię pozostałej części palca i tworzy powierzchnię oporową dla końców sztywnych palców, przesuwających giętke palce promieniowo, do wewnątrz.

Powierzchnia oporowa stanowi pochyłą płasz-

czynną, z którą współdziała płaszczyzna palca sztywnego.

Giętkie palce mogą być wykonane np. za pomocą nacinania w odstępach wieńca w kierunku równoległym do jego osi tak, iż tworzą się szczeliny, które umożliwiają przesuwanie końców wymienionych palców promieniowo do wewnątrz.

Drugi wieńiec obejmuje wieńiec pierwszy i posiada liczne ukośne otwory, w których umocowane są za pomocą śrub itd. sztywne palce, przy czym kąt nachylenia tych palców jest taki, iż przy odpowiednim przesunięciu osiowym obydwu wieńców końce sztywnych palców stykają się z giętkimi palcami i przesuwają je promieniowo w kierunku do wewnątrz.

Współdziałające ze sobą powierzchnie sztywnego palca i giętkiego palca mogą być wykonane z materiałów gładkich i twardych. Podobnie mogą być wykonane powierzchnie pazurów lub zębów, ukształtowanych w postaci ukośnej powierzchni pochodzącej w stosunkowo wąską pionową powierzchnię, która z kolei przechodzi w powierzchnię ukośną nachyloną w odwrotnym kierunku.

Sztywne palce są nieco sprężyste w celu uniknięcia nadmiernych naprężeń, powstających w naczyniu przy zamocowywaniu na nim zamknięcia.

Głowica jest zaopatrzona w płytę odbojową, stykającą się z górną zewnętrzną powierzchnią nakrywki podczas jej zamocowywania na naczyniu.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z boku oraz częściowy przekrój, fig. 2 — w powiększonej podziałce przekrój uwidoczniający współdziałanie sztywnego i giętkiego palca podczas zaciskania nakrywki, a fig. 3 — częściowy rzut poziomy nakrywki zaściśniętej na naczyniu za pomocą głowicy według wynalazku.

Giętkie palce 1 wystają z wieńca 3 i są wykonane wskutek nacięcia obrzeża wieńca równoległe do jego osi tak, że tworzą się szczeliny 4. Swobodny koniec każdego palca jest zaopatrzony w ząb lub pazur 5, który po przesunięciu palców do wewnątrz chwyta za pogrubione obrzeże nakrywki i przesuwa je (fig. 2).

Pazury 5 posiadają pochyloną ku dołowi powierzchnię 6, pochyloną ku górze powierzchnię 7 oraz środkową krótką pionową powierzchnię 8.

Zewnętrzna powierzchnia 10 swobodnego końca palca 1 współdziała z pochyłą płaszczyzną 11 na przyległym sztywnym palcu 12, zamocowanym za pomocą śrub 13 w ukośnym otworze 14 drugiego wieńca 15, obejmującego wieńiec 3, przy czym pochylenie palców 12 jest ta-

kie, że przy odpowiednim ruchu osiowym jednego wieńca względem drugiego końce sztywnych palców 12 zazębiają się z giętkimi palcami 1 i przesuwają je promieniowo do wewnątrz (fig. 2).

Głowica jest zaopatrzona w płytę 17, sztywno połączoną za pomocą drążka 18 z nakrywką 19, umieszczoną na twardej podkładce 20 wieńca 15.

Płyta 16 przy zaciskaniu nakrywki na szyjkę lub na wlocie naczynia opiera się o górną powierzchnię tej nakrywki i przy przesuwie osiowym obu wieńców górna powierzchnia zębów lub pazurów znajduje się tuż przy zgrubionym obrzeżu.

Ruch osiowy obydwóch wieńców, zabezpieczonych od ruchu promieniowego za pomocą trzpienia 21, przymocowanego do wieńca 15 i przesuwanego w otworze 22 w wieńcu 3, powoduje, iż ukośna płaszczyzna 11 sztywnych palców 12 styka się z powierzchnią 10 giętkich palców 1, powodując ich przesunięcie z położenia uwidocznionego linią kreskowaną na fig. 2 w położenie uwidocznione linią pełną.

W ten sposób części 23 zgrubionego obrzeża 24, położone w odstępach (fig. 3) są wypychane pod krawędź 25 szyjki 26 naczynia, przy czym między tą krawędzią i przyległą wewnętrzną powierzchnią nakrywki zawarty jest pierścień uszczelniający 27.

Przesunięcie do wewnątrz części 23 pogrubionego obrzeża 24 nakrywki może w pewnym stopniu powodować przesunięcie na zewnątrz pozostałych części obrzeża, lecz nie stanowi to żadnej wady zamknięcia.

Stosowanie głowic zamykających według wynalazku zapewnia, iż naprężenia, którym podlegają naczynia itd., są niezwykle małe tak, iż głowice można stosować przy nakładaniu nakrywek metalowych na naczynia o cienkich ściankach, i o małym obrzeżu, około otwartego końca.

Zastrzeżenia patentowe

1. Głowica do zamocowywania nakrywek na stojakach, butelkach lub podobnych naczyniach, obejmująca zgrubione obrzeże nakrywki i zaopatrzona w liczne rozmieszczone obwodowo narządy wystające do wewnątrz i wykonane w postaci palców, powodujących miejscowy przesuw jednych części ciągłego obrzeża nakrywki w kierunku do dołu i promieniowo do wewnątrz, pozostawiając pośrednie części obrzeża swobodne, znamionną tym, że palce chwytające pogrubione obrzeże są wykonane z materiału sprężystego i są rozmieszczone w odstępach około wieńca, z którym sprężony jest drugi wieńiec, prze-

- suwny osiowo względem wieńca pierwszego i zaopatrzony w liczne bardzo sztywne palce, odpowiadające co do liczby palcom giętkim i przesuwające na wskutek wymienionego ruchu osiowego giętke palce w kierunku promieniowym do wewnątrz.
2. Głowica według zastrz. 1, znamiona tym, że każdy giętki palec na swobodnym swym końcu jest zaopatrzony w ząb lub pazur, który na skutek przesunięcia do wewnątrz wspomnianego palca styka się z pogrubionym obrzeżem nakrywki.
 3. Głowica według zastrz. 1, 2, znamiona tym, że zewnętrzna powierzchnia swobodnego końca każdego giętkiego palca wystaje na zewnątrz poza zewnętrzną powierzchnię pozostałej części palca i tworzy powierzchnię oporową, z którą współdziałają końce bardziej sztywnych palców.
 4. Głowica według zastrz. 3, znamiona tym, że zewnętrzna powierzchnia oporowa stanowi najkorzystniej płaszczyznę pochyloną, z którą współdziała pochylona płaszczyzna końca bardziej sztywnego palca.
 5. Głowica według zastrz. 1 — 4, znamiona tym, że giętke palce, wystające z wieńca i utworzone np. wskutek przecięcia brzegu w kierunku równoległym do osi wieńca, są rozmieszczone w odstępach tak, iż tworzą się szczeliny, umożliwiające przesunięcie końców wymienionych palców promieniowo do wewnątrz.
 6. Głowica według zastrz. 1 — 5, znamiona tym, że wieńiec zewnętrzny obejmujący pierwszy wieńiec posiada większą liczbę otworów ukośnych, w których zamocowane są za pomocą śrub itd. bardziej sztywne palce, przy czym nachylenie tych palców jest takie, że przy odpowiednim osiowym ruchu tych dwóch wieńców względem siebie końce bardziej sztywnych palców zazębiają się z giętkimi palcami i przesuwają je promieniowo do wewnątrz.

Samuel Davison Young

Zastępca: inż. Jerzy Hanke

rzecznik patentowy

